

KONWIKCYJA (8) *sb f*

k- (5), c- (3); -wi- (7), -ui- (1); -tii- (3), -ti- (2), -ci- (2) -cii- (1).

o *jasne*, a *pochylone*.

sg *N* konwikcyjã (1). ◊ *G* konwikcyjéj (3); -éj (2), -(e)j (1). ◊ *A* konwikcyją (1). ◊ *I* konwikcyją (1). ◊ *L* konwikcyjéj (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

praw. Dowód sądowy, przeprowadzenie dowodu sądowego [convictio Lac sr] (8) : Delator żeby był przy Inftigatorze dla conwikciiéy SarnStat 152 [idem 579], 507, 579, 1295.

konwikcyja czego (2): Po konwiktiiéy náfzćia domowégo scrutinium nie dáią SarnStat 507; bo ci/ którzy mieli popiérác ná główniká/ y konwiktią głowy czynić/ iednáli fie SarnStat 612.

W przén (2) : A potrzebáliby iákíey póspolitey konwikciey: tá ieft przez písmo moie póślednie przeciw nim [aryjanom]/ Werifikácia náfzwáne/ doftátecznie z ízczyrego pílmá świętego wćzyniona. PowodPr 37, 37 marg.

HG